

КАЗ БУКИ ВЕДИ

Никой не е в състояние да удържи силата на една идея, чието време е дошло! ...

ГОДИНА 7, БРОЙ 26, УЧИЛИЩЕН ВЕСТНИК НА СУ "Иван Вазов" гр. Плевен

ноември 2016

Вестникът е лауреат на Седмия национален конкурс за ученическа журналистика "Стоян Михайловски" - 2014 г. - първо място
Носител на трета награда в Шестия национален конкурс за ученическа журналистика "Стоян Михайловски" - 2013 г.
Носител на първа награда в Четвъртия национален ученически журналистически конкурс "Григор Попов" - 2016 г.

Цена 1 лев

За 110-и път удари първият училищен звънец в СУ "Иван Вазов" Наслука и със сполука, приятели!

Първият учебен ден е изпълнен с най-много емоции. За някои положителни, за други не чак толкова. Какво улови фотоапаратът и какво прочетохме по лицата - **стр. 2**

Зорко око

Наблюдателният поглед на нашите репортери вижда и невидимото

В този брой ви провокираме с няколко теми, по които ви предлагаме да заемете позиция като мислещи млади хора със съзнанието, че всичко утре зависи от позицията ни днес.

Обещано!

Обещанието бе дадено през септември 2012 година. От нас, учениците в това училище. А обещанията трябва да се спазват. Какво е това обещание и защо не е късно да се поправим - **стр. 5**

Харесва ли ви как "звъни" училищният звънец?

Дали приемате идеята в голямото междучасие да извием кръшно българско хоро? - **стр.5**

Колко тежи ученическата ми чанта, ако трябва да нося всичко за деня? - **стр. 4**

В плен на зависимостите

Много скоро след месеца на НЕзависимостта на нас ни хрумна да отворим разговор точно за зависимостите. За тези дребни на пръв поглед навици, които неусетно се развиват с времето, а само с воля е трудно да се извадим от тях. Това ограничава

възможностите ни, превръща ни в несвободни и непълноценни хора. Представяме ви няколко гледни точки, отговор на провокативната тема, без да настояваме за пълнота и изчерпателност. Имате ли амулет, влияете ли се от хороскопа си, какво е за вас Gaming-a, по колко време на ден ловите покемони... - **стр. 8 и 9**

И още ...

Интервю с актьора Никола Стоянов - **стр. 3**

Десетокласници сред учени в нощта на учениците - **стр. 3**

Представяме ви най-усмихнатите първокласници и посланията на техните преподаватели - **стр. 6 и 7**

Нашето хоби - **стр. 10**

Забавен коментар на най-малките по повод Деня на будителите - **стр. 10**

Време за отмора - **стр. 11**

Честит Първи ноември

На всички, които помнят имената на Паисий и Ботев, които вярват в силата на българския дух и носят в сърцата си стиховете на Вазов и идеите на Левски

Скъпи читатели!

Неотдавна календарът отброи важна дата - 1 ноември. Денят на будителите не е само дата в календара. Не е просто допълнителен почивен ден или бонус ваканция. Той е празник на родното и по-скоро на пазителите му. На всички, които са допринесли днес да се наричаме „българи“, да живеем в държава със славното име „България“ и да носим в сърцата си българщината. На тази дата трябва да се будим с мисълта за родината и духа на будителите. На тази дата трябва да сме себе си в най-чистата си форма – българи.

Първи ноември обединява. Той носи надежда и е най-ясното доказателство за силата на българския дух. Защото тогава ние отдаваме чест на велики личности. Личности, които са пример за всекиго; които са се борили в името на своя идеал и не са забравили корените си. Такъв трябва да е човекът винаги – днес, след 10 години, след 50 години – истински и верен. Затова будители няма само в миналото – те са навсякъде и никъде и могат да бъдат открити там, където най-малко очакваме. Но едно е ясно – всички те носят една искра, която ги кара да следват пътя на своите идеи и ценности!

По повод тази свещена дата ние, редакционният екип на вестник „В@з, Буки, Веди“, се чувстваме горди да ви поздравим. За какво ли? За това, че сте българи. За това, че помните имената на Паисий и Ботев, че вярвате в силата на българския дух и носите в сърцата си стиховете на Вазов и идеите на Левски. Поздравления за това, че защитавате българщината въпреки всички прегради на модерния свят. Поздравления и за това, че четете; че четете това, което ние имаме да кажем. И за това, че имате собствено мнение, което може би се различава от нашето, но е също така искрено и неподправено. Благодарим ви за това!

На всички, които са се разпознали - честит Ден на народните будители!

Мерилин Писина 11з

Измеренията на нашата признателност днес - **стр. 4**

Етикети и опаковки
за всички индустрии

ЛАБЕЛ

[Плевен] [България]
[бул. Георги Кочев 100]
[тел./факс: 064 800 557]
[e-mail: label.ood@gmail.com]
[www.label.bg]

За 110-и път удари първият училищен звънец в СУ “Иван Вазов“

Фотокнига

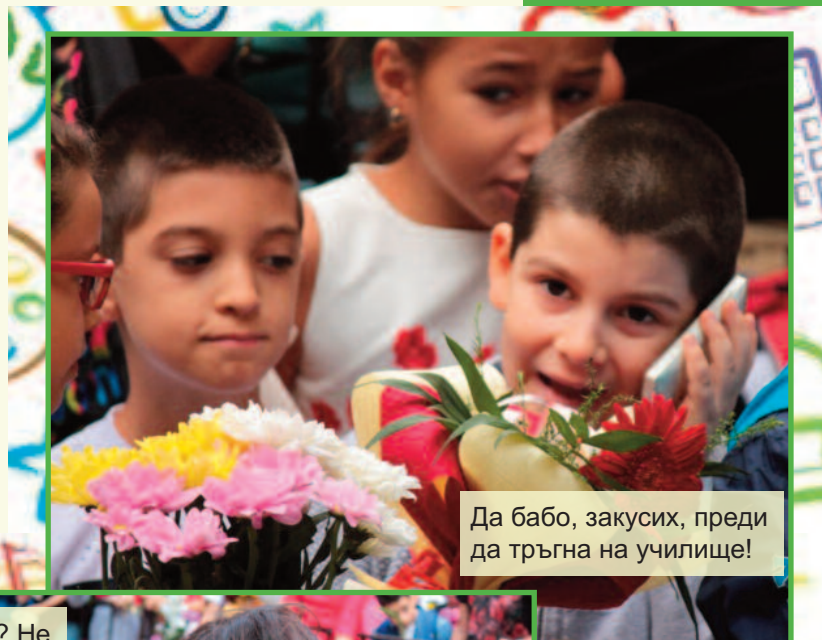
Наслука и със сполука, приятели!

Край на безгрижните, весели дни, край на безспирните игри, защото е време за училище. Сега ще ставаме рано, ще имаме много домашни, а споменът за онези горещи летни дни няма да спира да ни преследва. Настъпи първият учебен ден. Сутринта бързаме, за да купим букет за любимата учителка. Срещаме своите съученици и неусетно „машината“ училище започва да работи.

Това е и денят, изпълнен с най-много емоции. За някои положителни, за други не чак толкова. Едни са изплашени от новото и непознатото, което им предстои. Други са радостни, че учебната година започва. Трети пък, стари познания, водени от носталгични чувства, се завръщат с усмивка в училище. Четвърти нетърпеливо изчакват момента, в който ще избягат далеч от училищната сграда (но само за днес). А немалко са и онези, които не успяха да дойдат за първия учебен ден – затова и нашето фотооко не успя да ги улови. Както и да е – с приповдигнат дух и изпълнени с надежди даваме старт на новата учебна година.

Успех, скъпи ученици, стъпвайте смело напред по пътя към знанието!

Магдалена Минкова 11б

Да бабо, закусих, преди да тръгна на училище!

Защо ме събудихте толкова рано?

Мамо, къде си? Не искам да влизам в тази „страшна“ сграда!

Ехх, не ми е много по вкуса това, което ми говорят и което предстои, ама ще трябва да се почва това училище – „мъчилище“!

Чакай да ти кажа нещо смешно. Няма да ни чуят, не се бой...

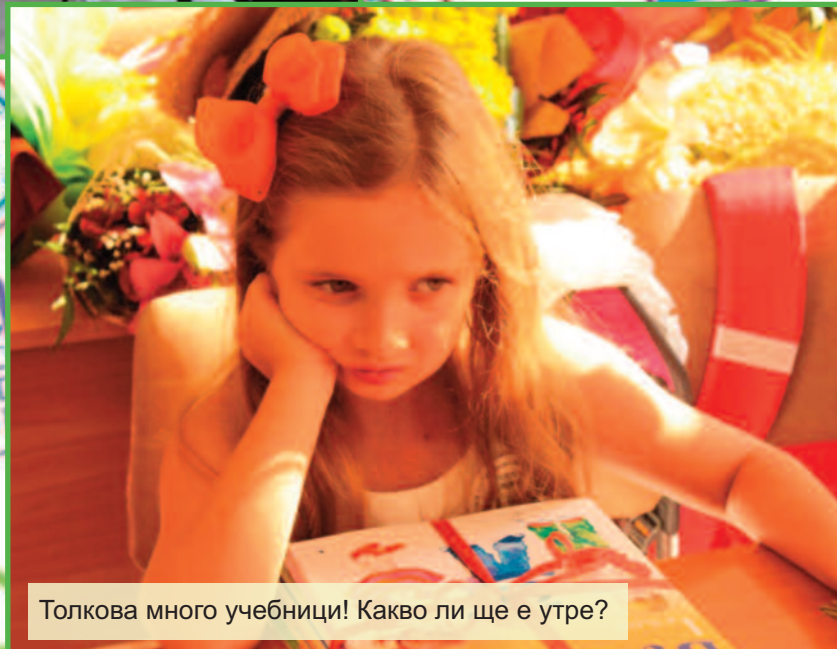
На първия учебен ден всичко е шест! (или може би той си мисли за последния такъв)

Упсс, сега май вече става сериозно.

Вижте само колко съм готин!

Толкова много учебници! Какво ли ще е утре?

Никола Стоянов: Трябва всичко да ви вдъхновява, във всичко да намирате нещо специално

Никола Стоянов е добре познатият ни Тино от „Революция Z“ – музикалната романтична драма, разказваща за живота на тийнейджърите, които преследват мечтите си. Вълнуващият сюжет, хубавата музика и добрата актьорска игра превърнаха сериала в хит, а героите – в идоли. Срегнахме се с Тино в Плевен, защото разбрахме, че е много свързан с града ни. Поканихме го дори в нашето училище и проведохме приятелски разговор. Освен сериала „Революция Z“, зад гърба си той има и множество роли на театралната сцена. Какво ни сподели той за своя живот и кариера, за страстта си към музиката и за връзката си с Плевен, разберете сами.

- Каква е връзката ти с Плевен?

- Майка ми е от Плевен. Баба ми и дядо ми са тук. Дядо ми по бащина линия също е от Плевен. На 2/3 съм плевенчанин. Роден съм в София, но съм прекарал доста голяма част от детството си тук.

- Харесва ли ти да стоиш тук?

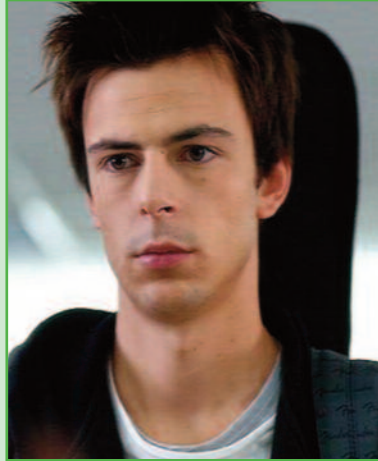
- Харесва ми, да. В момента, като дойда, изпитвам носталгия. Едно време ми беше хубаво да идвам заради приятелите ми. Не знам дали бих живял тук от гледна точка на това, че животът ми отдавна е в София. Но иначе си обичам града.

- Имаш ли любимо място в Плевен?

- Да, немало любими места. Например моята улица, на която играехме като деца. Там ми е минала огромна част от детството. По-специални са Градската градина, паметникът „Майка България“, градинката музей.

- Повечето хора свързват името ти със сериала „Революция Z“. Намиращ ли общи черти в теб и Тино?

- Има общи черти със сигурност, обаче има и различни, за което се радвам. Характерът на човек е как реагира в определена ситуация. Имаше ситуации, в които Тино не реагираше, както аз бих, но все пак той е 10 години по-малък от мен. Понякога казвах на сценаристите да

пишат неща, различни от мен. Първо, че не е предизвикателство да играя себе си и второ – не отговарям на персонажа.

- Липсва ли ти снимачната площадка? Искате ли да се снимате отново в подобна продукция или смятате да се отдадете на театъра?

- Сега завършвам режисура, магистратура и в момента съм се обърнал към театъра, но ако ме викнат да снимам, ще снимам. Зависи какво. Бих снимал нещо яко.

- Къде се чувстваш по на място – на сцената или като режисьор?

- Много интересен въпрос. Ами на сцената наистина се чувствам много добре. Чувствам се, както се чувствам сега. Не изпитвам притеснение. Но пък един-единствен път съм бил режисьор, на курсовата ми

работа, и се чувствах не по-малко добре. Дори бих казал, че повече харесвам себе си като режисьор и съм много по-спокоен. Къде е по-добре? И на двете места.

- Продължаваш ли да пишеш музика и да свириш?

- Да, продължавам.

- Мислил ли си за музикална кариера?

- Музиката ми е голяма страст. Сега например направихме reunion с моята група, която съществува още преди сериала. Имали сме лайфове в София. Не сме издавали нищо, но си мисля, че бихме могли. Зависи колко време ми остава.

- От какво се вдъхновяваш?

- Вчера например се вдъхнових от едно момиче с черен лак, който беше лъскав и се отразяваше. И написах стихотворение. Носталгията, която изпитвам, когато се разхождам в Плевен, също ме вдъхновява. Всичко може да ме вдъхнови. Така че, и вас трябва всичко да ви вдъхновява, да намирате във всичко нещо специално.

- Като малък ходил ли си на театрална школа и как избра актьорската професия?

- Не съм ходил. Завършил съм природо-математическа гимназия и учехме засилено биология и химия. Искях да кандидатствам медицина. Дядо ми беше лекар. Поговорих си

с него и той ме разубеди. И аз изведнъж, подготвяйки се две години за медицина, реших да не кандидатствам. Винаги са ми казвали, че съм артистичен и така стана, случайно, а в същото време за цял живот.

- Имаш ли любим образ, в който си се превъплъщавал?

- В момента имам един любим – на Ал в „Пилето“, една постановка на Младежкия театър от миналия сезон.

- А какво правиш през свободното си време?

- Нямам свободно. Не че само работя, но се занимавам с музика, с театър, от време на време снимам разни неща, трябва да се виждам все пак с приятели, роднини.

- Като малък си играел тенис? Остава ли ти време да играеш?

- Много малко и ме е яд. Сега един приятел иска да се научи и играя с него понякога. Играе ми се и ми липсва.

- Продължаваш ли да ходиш на работа с колело?

- Да, гледам да ходя с лонгборд или с колело. Колата я използвам за извънградско. Радвам се, че е полезно

за природата, забавно е, пък и лесно се справям с трафика.

- Имаш ли очаквания за близкото бъдеще?

- Надявам се в бъдеще нещата да се случват още по-добре. Нагласата на човек е важна. Нашето поколение вече пораста и поема нещата в свои ръце. После е ваш ред. Трябва да се борите.

- Какво ще кажеш на учениците, които искат да се занимават с изкуство?

- Да се занимават и да не мислят, че могат да избягат от това. В най-лошия случай ще станат възрастни хора, които цял живот ще съжаляват, че не са се занимавали. Човек, който има изкуство в себе си, не се е спасил.

Камелия Григорова 9б

Виолета Антонова 9б

Иван Жунтовски 10м

Десетокласници сред учени в нощта на учените

Нашите бъдещи лекари участваха активно в трите фази на събитието и дори се върнаха с отличия

На 30 септември Медицинският университет - Плевен беше домакин и партньор на "Европейска нощ на учените" с обща тема "Храната - история, символ и лекарство, с фокус върху бобовите култури и храни" по проект FRESH (Find Research Everywhere and Share). Европейската нощ на учените е мегасъбитие, финансирано от европейската комисия по дейностите "Мария Склодовска - Кюри", което всяка година се провежда едновременно в около 300 града по света. Таргетна група на инициативата са ученици, студенти, учени, преподаватели и граждани.

Учениците от 10з клас активно участваха във всичките три фази на събитието. Първата фаза се проведе в Регионалния исторически музей -Плевен. Някои наши съученици, както и класният ни ръководител Катя Ралчева, бяха изненадани от интересното представяне на историята на земеделието в региона. Втората фаза се проведе в зала "Амброаз Паре - ТЕЛЕЦ" към МУ - Плевен. Тя представляваше пет презентации от плевенски и търновски учени на различни теми, свързани с ролята на бобовите растения в здравословното хранене.

Преди последната фаза на събитието гостите бяха почерпени с различни чудати (пък и не тол-

кова) храни и напитки, приготвени от бобови растения - препечени филийки с хумус; кюфтенца, бонбони и кафе от нахут, сокове, фрешове и др.

Третата фаза, викторината, за нас беше най-интересна. Всички участници (студенти и средношколци) бяхме разделени на три отбора. Представителите от нашето училище бяхме аз - Ели Светославова, Ивайло Боев и Цветина Ди-

митрова. За жалост, не бяхме в един отбор, но и тримата спечелихме отличия в края на вечерта. На всеки отбор бяха зададени общо по 3 въпроса. Като допълнителна задача ние и нашите екипи трябваше да изготвим проект (за само 10 минути!!!) по дадена тема, след което да я представим по креативен начин пред журито (трима плевенски учени). Освен грамоти бяха предвидени и материални награди, които според мен дадоха най-силен тласък на отборите в оспорваното състезание.

Нощта на учените приключи с FRESH коктейл за "последните оцелели" след дъбългигите 6 часа, прекарани в залата.

Ели Светославова, 10з

Първа награда за рисунка. Отново!

За пореден път в национална надпревара за рисунка доказахме, че сме най-добрите. Конкурсът бе по повод 166-годишнината от рождението на Иван Вазов и под патронажа на вицепрезидента на Република България Маргарита Попова, къща музей „Иван

седателят на Общинския съвет - Сопот Марияна Кацарова в къщата музей „Иван Вазов“. На награждаването присъстваха много гости, сред които и вицепрезидентът Маргарита Попова. Йоанна е възпитаничка вече пета година на г-жа Росица Симова. Неведнъж

Вазов“ - Сопот и Община Сопот. Участваха над 500 ученици от 5 до 12 клас от над 50 училища на територията на Република България и чужбина.

Нашето момиче Йоанна Иванова от 10б завоева първо място с рисунката си с мото: „Аз съм българче, обичам...“. Тя изобразява българското дете, гордо от своята Родина! Наградата ѝ връчи пред-

художничката е доказвала своя талант с участието си в общински, областни и национални конкурси. Миналата година в девети клас тя и нейните съученици изучаваха изобразително изкуство по задължение за последно, но любовта към изкуството остава, надяваме се, завинаги.

В@з Буки Веди

„... в гърди ни любов, ни капка вяра,
нито надежда от сън мъртвеишки
да можеш свестен човек събуди!“
Христо Ботев

Измеренията на нашата признателност днес

Да си спомним за будителите нетрадиционно! Не с тържествени слова, а да ги „потърсим“, докато се разхождаме по плевенските улици

Едва ли има човек, който не се е запитвал защо улицата, на която живее, носи името си. Стотици пъти изписваме и изричаме това име, без да се замисляме, че споменаваме имена, които заслужават памет и поклон. По повод 1 ноември ние, екипът на „В@з, Буки, Веди“, се запитахме колко от улиците в нашия град носят имена на народни будители и къде се намират тези улици. Затова ви представям моето проучване по пътищата на град Плевен в търсене на славни личности, извършили знакови събития. Ако темата ви се стори интересна, то очаквайте в следващия брой друго измерение на нашата признателност – походът на екипа ни по пътя на знайни и не толкова популярни паметници в града ни. Ще ви покажем как изглеждат и така ще премерим своята признателност...

Ако днес човек се поразходи в Плевен, лесно би забелязал липсата на табели, показващи имената на много от улиците. Там, където има табели обаче, доста често те са надраскани или напълно нечетливи, покрити с боя или огнати. И въпреки това, тези улици носят славни имена, натоварени с мечти за свобода и независимост в трудни времена на изпитания. Това са имената на нашите народни будители – личности, чийто принос в историята ни заслужава вечен поклон. Но какъв е отговорът?

След часове, прекарани в търсене и броене, във взиране в карти и указатели, преброих малко над 320 улици, булеварди и жилищни квартали в града ни. Повече от половината носят име на град, местност, дата, личност или събитие от епохата на Възраждането и периода преди Освобождението на България. Не са пропуснати мнозина ханове и царе от Средновековието, както и възрожденци, оставили трайна дияра в българската история. Странно бе, че десетки от плевенските улици носят имена на различни градове и местности. Някои от тях са свързани с битки от историята на града и жителите му по това време. Други присъстват на картата по неизвестна причина, но все пак си имаме улици с имената на Тетевен, Рибарица, Босилеград,

Скопие, Карлово, Солун, София и много други български и чуждестранни градове. Редица планини също присъстват тук. Плевен притежава улиците „Шар планина“, „Средна гора“, „Странджа“, „Стара планина“, „Пирин“. Има и улици, именуващи върховете Вежен, Белмекен, Тумба, Пелистър, Мусала, Шипка, Марагидик.

Изненадата ми беше обаче, когато преброих колко много имена на будители са написани върху картата на Плевен. Разбира се, поглеждайки отдалече и сравнявайки броя им с общия брой на улиците

в града, те не изглеждат достатъчно за някои. Но фактът, че близо 50 улици тук носят славните имена на борци за свобода, духовници и просветители, е достатъчен да се гордеем. Около нашето училище присъстват тези на видни дейци като Георги Бенковски (улицата пред футболното ни игрище) и Иван Вазов (улицата пред главния вход). Не по-маловажни са и пресечните улици „Петко Р. Славейков“, „Панайот Волов“ и успоредната на улица „Иван Вазов“ – „Неофит Рилски“. Съвсем близо са „Братя Миладинови“ и „Георги Сава Раковски“, както и ул. „Васил Априлов“. Оттам следва още цяла плеяда български герои, разпилени по нашите квартали, напомнящи ни годините, когато физическата и духовна свобода са били идеал и висша ценност.

Трудно е да се каже точният брой на улиците в Плевен, защото тук, за разлика от големите градове с номера вместо имена на повечето улици, всяка отсечка си има наименование и то носи различна история. Доказателство за това са улиците „Хилендар“ и „Атон“, които въпреки скромната си дължина от няколко метра не носят по-малко историческа стойност от ул. „Отец Паисий“, също наречена в чест на автора на великата „История славянобългарска“. Но

за съжаление нито една от тях не изглежда подобаващо и славно. Както повечето улици, намиращи се извън центъра на града ни, те са осеяни с трапове и начупени парчета асфалт от години „кърпене“.

И разбира се, че всички познаваме дейността и приноса на Левски и Каравелов, чували сме за подвизите на Ботев и Хаджи Димитър, но има будители, чиито имена са написани на картата на града ни, за които може би не сте чували. Улица „Райко Жинзифов“, намираща се в близост до Драматичния театър „Иван Радоев“, носи името на българския поет с влашки произход. Той живее в средата на младата българска емиграция в Москва и заедно с Любен Каравелов, Нешо Бончев, Константин Миладинов, Константин Станишев, Васил Попович и други започва да издава списание „Братски труд“. Близък до кръга на славянофилите, Жинзифов развива огромна публичностна дейност в руския периодичен печат за запознаването на руската общественост с тежкото положение на българския народ. Със своите произведения той повлиява и на българите, и на чуждите дейци и спомага за осъществяването на Освобождението.

Ул. „Емануил Васкидович“ носи името на български възрожденски просветител, книжовник и общественик, роден в Мелник през

1795 г. под името Манолаки Васкиди и също свързан с историята на Плевен. Завършил гръцко училище, Васкидович основава през 1815 г. в Свищов първото елинобългарско училище в българските земи, днешното СОУ „Алеко Константинов“, а по-късно организира и първата училищна библиотека в България, на която оставя своите 800 тома литера-

тура. Други плевенски улици са именувани на земеделския деец Цоно Матов, един от главните организатори на Деветоюнското въстание в Плевенско и на Коста Хаджиपाков - плевенски четник от фамилия Хаджипакови. Но нека си направим равносметка. В Плевен има около 320 улици, улечки и квартали. Над 50% от тях носят важни за историята ни имена, а близо 50 улици са кръстени на народни будители. Общият процент на „будителските“ улици е 16%, което прави броят им около 1/6 от общия. Това може да не изглежда много, но е истинска чест за града ни. Проблемът обаче е състоянието на тези улици и несъответствието име – външен вид.

Мерилин Писина, 11з

улица "Атон"

улица "Отец Паисий"

улица "Хилендар"

Зорко око

Колко тежи ученическата ми чанта

Ако трябва да нося всичко за деня

Този въпрос си зададох, след като стана ясно, че през тази учебна година всеки ученик трябва да носи със себе си учебниците и помагалата по всички предмети, които има през деня. Не знам защо ни е нужен учебникът по история например, който е предназначен за учене на уроците вкъщи. Но все пак може в някакъв момент да се наложи употребата му в клас, да речем. Но къде тогава е проблемът ученици, седящи на един чин, да си разпределят учеб-

ниците, нужни за деня, за да не се налага всеки да носи своя?! Но това, оказва се, не е възможно, тъй като учителите не позволяват. Според мен това не е необходимо, а и е нездравословно... Направих опит и претеглих всичко, което аз трябва да

нося с мен в понеделник, въпреки че в този ден учебната ми програма не е много натоварена. Всички помагала и екипът ми по физкултура дори не успяха да се съберат в раницата ми и тя остана

наполовина отворена. След като ги сложих на кантара, резултатите бяха налице. Аз не смятам, че е нормално един десетокласник като мен??? да носи 10 кг раница, при положение че той е 55 кг! А какво остава за по-малките ученици?! Не съм съгласен с

тези правила и много се надявам, че могат да се променят – всички искаме да растем здрави и без гръбначни изкривявания!

Иван Жунтовски 10м

Какво мислят по проблема в другите страни

Ню Джърси определя горна граница на теглото на учебниците със закон, докато в Калифорния се изисква от училищните власти да вземат мерки за намаляване на теглото. Американската академия на ортопедичните хирурзи излиза с официално становище, че теглото на чантата на детето трябва да бъде не повече от 10 до 15 процента от телесното тегло на детето. Във Филипините теглото на чан-

тата не трябва да бъде повече от 15% от телесното тегло на детето. Според закон, Министерството на образованието трябва да разглежда размера и теглото на учебниците, преди да ги одобри за употреба. В Русия учебниците в ученическата раница на първокласника не бива да тежат повече от 300 грама. Книгите в чантите на учениците от 5 до 6 клас - повече от 400 грама, а в тези на горните класове – не бива да са над 600 грама. В Полша теглото на училищната чанта трябва да бъде 8% от теглото на детето. В Германия децата не носят тежки чанти, защото в тях... няма учебници.

Точно преди 3 години засадохме 9 дръвчета в парк Кайлъка и тържествено си дадохме дума да се грижим за тях

Зорко око

Как изглеждат дръвчетата днес

През септември 2012 г. беше сложено началото на екологичния проект „Повече дървета? Да, моля!“ . В него нашето училище участва заедно с училища от Румъния, Турция, Хърватия, Естония, Португалия, Чехия, Испания, Полша. Включиха се ученици от началния етап на обучение под ръководството на своите класни ръководители. Малчуганите бяха много ентузиастични. Редом с тях всички ученици преживяха вълнуващи моменти, родиха се приятелства, натрупаха се познания за държавите и градовете участници в проекта. В периода 2012-2014 се провеждаха открити уроци по екология, представяха се училищни презентации, драматизации, песни за дървета...

По време на гостуването на партньорите ни засадохме заедно 9 дръвчета в парк Кайлъка, които винаги ще напомнят за проекта и екоидеята му. Тя включва постоянна грижа за определената от Общината зелена площ. Засаждането на дръвчетата стана на 20 ноември 2013 г. пред чуждестранните ни гости. От очевидци разбрахме, че им е било доста интересно.

Обещахме си да се грижим за дърветата и те да станат силни и дълголетни. През 2014г. учениците от тогавашния 9 „м“ клас с класен ръководител Диана Йончева отидоха да проверят как се развиват дърветата, почистиха табелите и зелената площ. Но нямаме информация след това да е последван примерът им. Дърветата се намират в началото на парка и всеки, който иска да се поразходи там, минава

класен ръководител Диана Йончева отидоха да проверят как се развиват дърветата, почистиха табелите и зелената площ. Но нямаме информация след това да е последван примерът им. Дърветата се намират в началото на парка и всеки, който иска да се поразходи там, минава

покрай тях. Има хора, които не им обръщат внимание. Някои деца пък се интересуват от вида на определено дърво, но липсват табели, а следователно и информация. Със сигурност

този проект е дал своите резултати - възпитал е в нашите съученици любов към природата. Нека сега го докажем. Дърветата, за радост, се развиват добре, но е повече от очевидно, че това не се дължи на нашите грижи. Нека ги посещаваме по-често, да възстановим липсващото дръвче, да почистваме табелите и зелените площи около дърветата.

Сигурни сме, че организирано или не, след нашия сигнал ние ще се поправим и ще обгрижваме своите дървета. Направете го по собствена инициатива, лично или колективно, с желание и уважение към природата. И не забравяйте, че ако не се грижим за нея, тя си отмъщава. После няма да имаме право да се оплакваме!

Камелия Григорова 9б

Снимка: Илейн Иванова 8з

Виждали ли сте обекта на тази снимка? Ние твърдим, че това е географският център на град Плевен

Неотдавна Виктория Енева от 8б клас, която отскоро е член на нашия редакционен екип, ни зададе същия въпрос и никой от нас не успя да й отговори. Веднага усетихме, че сме „напипали“ интересна журналистическа тема, защото тя твърди, че по непотвърдени данни това е географският център на нашия град. Е, щом става дума за нещо

непотвърдено и слабо известно, значи е работа за истински журналисти, които трябва да стигнат до края. Още повече, че и Google, който знае всичко и помага, мълчи по този въпрос. Сниманият от нея обект се намира точно срещу старото кино „Освобождение“, пред известната пицария, но липсват указателни табели, които да обяснят що е това, откога е там, кой го е поставил, каква точно символика носи... Минавали сте стотици пъти оттам, но навярно не сте обръщали внимание, защото липсва информация. Ние се опитваме заедно да решим загадката, но ще разчитаме и на вашата помощ – пишете ни, ако

знаете нещо по този въпрос. Ако се окаже, че е прави, ще продължим и ще настояваме за обозначение на този странен неидентифициран обект.

А замисляли ли сте се коя точка от България е нейният географски център?!

Инициативата за намирането на географския център на България е на някогашния главен редактор на вестник „Поглед“ – Евгени Станчев през 1991 година. Учени от БАН откликват веднага, като се захващат със задачата да извършат сложните изчисления. Ръководител на екипа, който се заема с работата, е професор Младеновски. Изчисленията – за по-голяма сигурност и точност, са направени по шест математически метода, тъй като територията на страната не е идеална геометрична фигура, за да се намери върхът на пресечна точка. В резултат на усилията си мате-

матическият екип от учени определя, че географското сърце на страната ни се намира на 42°45' 58" северна ширина и 25°14'18" източна дължина и това е точно местността Узана, която отстои на около 22 километра югозападно от град Габрово. Впоследствие на мястото, определено от учениците, е поставен знак с формата на стилизирана пирамида с отвес, в цветовете на националното знаме – бяло, зелено, червено. Отличителният знак е дело на габровския скулптор Петър Хаджиганев.

Не по-малко интересен е и въпросът за географския център на Обединена Европа, който се мени с приемането на нови държави. Но за това – в следващия брой, когато, надяваме се, ще имаме повече информация и за неидентифицирания обект на нашата снимка.

В@з Буки Веди

Харесва ли ви как „звъни“ училищният звънец?!

А как приемате идеята в голямото междучасие да извием едно голямо българско хоро?

Всички знаем, че отдавна отмина онова време, когато някой със звънец в ръка оповестяваше края и началото на учебния час. Не само това – дори електрически звънец ние вече не ползваме. Бързо свикваме с по-хубавото и по-приятното – различни мелодии да звучат в междучасията. Да, но бързо омръзват, а ние искаме разнообразие. Искаме да слушаме любими парчета. Ако сте на моето мнение, то трябва да прочетете тази статия и също да изразите позицията.

Предлагаме нещо различно, което, вярваме, ще хареса на повече ученици, дори и учители. И бихме могли да го правим периодично. Дано да ни чуят!

Нашите първи няколко предложения за музикални мотиви, които биха могли да звучат в междучасията.

1. The Chainsmokers – Closer ft. Halsey
2. Grace - You Don't Own Me ft. G-Eazy
3. Plamen & Ivo feat. Mihaela Marinova - Ne ti mislya zlo
4. Krisko - #OET
5. Keri Hilson - No Boys Allowed

Решихме, че би било много забавно и разтоварващо, ако в междучасията звучат български народни хора. Според нас всички биха се включили в едно голямо хоро в коридора или дори в класната стая. Имаме съмнения, че дори и някои учители биха се отпуснали в хорото.

1. Дунавско хоро
2. Еленино хоро
3. Ганкино хоро
4. Дайчово хоро

Очакваме вашето мнение на страниците на вестника. Знаете адреса, на който да ни пишете: el_vestnik@abv.bg.

Йоана Кирилова 10м

В надпревара с Хитър Петър

Дениз Потурлиев от 5а клас се представи отлично в математическото състезание „Хитър Петър“ през месец октомври в Габрово. В надпревара с още 400 петокласници от Габрово, София, Варна и Бургас той зае 12-о място. А сред съгражданите ни, които бяха 26, той е с най-

добър резултат. Математическото състезание се провежда ежегодно с ученици от

трети до осми клас. Задачите са трудни, а времето за решаване – кратко. Нашето момче е трябвало да се справи с 15 тестови задачи и една задача на Хитър Петър, разбира се - само за 90 минути. Пожелаваме му още много награди, и то не само в областта на математиката!

В@з Буки Веди

Към вас, първокласници

1а

Мили първокласници,
 Пожелавам ви много здраве, прекрасни и незабравими часове в училище, една успешна учебна година, изпълнена с много хубави мигове, съчетани с хиляди детски усмивки!
 Харесвам ви, мои малки приятели! Обичам ви!
 На добър час в СУ „Иван Вазов“!
 Госпожа Стефанова, класен ръководител на I „а“ клас

1б

Скъпи мой първи „б“ клас,
 Нека никога да не спира интересът ви към училището!
 Не забравяйте, че тук ще покорите върховете на науката!
 Желяя ви успешна и ползотворна година, в която ще се роди едно голямо приятелство между нас!
 Бъдете здрави и благословени, любозитни и любознателни!
 С обич и добри чувства: госпожа Станка Ненчева

1в

Скъпи ученици от първи „в“ клас,
 Честит първи учебен ден!
 Пожелавам ви да вървите с големи крачки по пътя на знанието и никога да не се спъвате в него!
 Бъдете здрави и мъдри, упорити и постоянни!
 На добър час ви пожелава госпожа Коцева,
 класен ръководител на I „в“ клас

1г

Мили ученици,
 Нека знанието бъде вашата сила, да ви помага всеки миг, всеки час!
 Предстоят ни четири години на приятелство и на интересни занимания.
 Вярвам, че ще бъдете умни и любознателни, упорити и трудолюбиви!
 Обичам Ви и ставам ваша приятелка!
 Госпожа Лишкова, класен ръководител на I „г“ клас

1д

Скъпи първокласници,
 Нека първата учебна година бъде спорна и благодатна за вас!
 Бъдете старателни ученици, защото учението е светлина! Бъдете упорити, защото всичко хубаво на този свят се постига с труд! Станете добри приятели!
 Бъдете здрави, жизнерадостни и силни! Успех!
 Благославя ви: Галя Дочева, класен ръководител на I „д“ клас

1е

Мили деца,
 На 15 септември 2016 година в СУ „Иван Вазов“ Вие започвате вашето дълго пътуване в света на науката.
 Пожелавам ви много здраве, сили, късмет и успех!
 Нека учебната година е изпълнена с нови знания, приятелства и забава!
 На добър път ви пожелава Наталия Тодорова, класен ръководител на I „е“ клас

За зависимостите - в първо лице

Много скоро след месеца на НЕзависимостта, на нас ни хрумна да отворим разговор точно за зависимостите. За тези дребни на пръв поглед навици, които неусетно се развиват с времето, а само с воля е трудно да се избавим от тях.

Това ограничава възможностите ни, превръща ни в несвободни и непълноценни хора. Представяме ви няколко гледни точки, отговор на провокативната тема, без да настояваме за пълнота и изчерпателност. Очакваме вашето мнение, опит, размисъл... Знаете как да ни намерите – el_vestnik@abv.bg

Имате ли амулет, влияете ли се от хороскопа си, по колко часа на ден сте в интернет?!

За да е един човек пълноценен, трябва да е независим, да се чувства свободен и способен да управлява живота си. Когато сме малки, мечтаем да пораснем и да бъдем самостоятелни. Рано или късно това става и ние поемаме по своя път. И така е редно. Да си зависим от другите, е тежко бреме.

В повечето случаи на родителите им е трудно да приемат децата си за пораснали и не могат да си представят, че ще напуснат дома. Но колкото и да обичаме родителите си, колкото и да ни даряват със сигурност и уют, ние не бива да се чувстваме зависими от тях цял живот, а да избираме сами.

Понякога можем да сме зависими от приятелите си и несъзнателно да ги караме да се чувстват длъжни на съпричастност.

А знаете ли, че можем да сме зависими от предмети? Всеки има някой късметлийски амулет-медальон, пръстен, камъче, кестен и др. Амулетите са известни от дълбока древност. Самото им название от латински се превежда като предмет, който предпазва от беди. И може да има нещо вярно, може да крие в себе си някаква положителна енергия, но не бива да се чувстваме безпомощни, ако нашият любим предмет не е на-

близо. Трябва да повярваме, че сме способни да се справим с дадена ситуация заради самите себе си, заради материята, с която е запълнена нашата черепна кутия.

Подобна е и зависимостта от хороскопа. Доказано е, че има случаи, в които хора не излизат от вкъщи, ако хороскопът им не вещае нищо добро. Дали се отнася за всеки, това е спорно. Какво щеше да стане, ако всички хора от една и съща зодия днес решат да си останат вкъщи?

Друг съвременен проблем, от който страдат повечето млади хора, е интернет зависимостта. Трудно е да си представим живота си без социални мрежи. Те ни развличат, дават ни актуална информация за случващото се, помагат ни да общуваме. В интернет асоциални хора често намират език за общуване със света, тъй като им е по-лесно да се скрият зад клавиатурата.

Но има и други интересни занимания, с които да се развличаме, новините и пресата ни дават информация за случващото се. Дали не стоим в мрежата, за да сме в крак с модата?! Постоянно излизат нови и нови клипчета, песни и сайтове, които стават обект на обсъждане за не повече от месец. Съществуват и инициативи, чието

значение не знаем, а приемаме за атракция.

1. Ice-bucket challenge. Миллиони кофи ледена вода се изляха, също толкова клипчета, лайкове, коментари. Някои пренебрегнаха факта, че това е инициатива в съпричастност със страдащите от амиотрофична латерална склероза.

2. След атентата в Париж през

ноември 2015 много хора сложиха филтър на профилната си снимка в знак на съпричастност (Pray for Paris). Но имаше единични случаи, в които хора сменяха снимките си, защото другите го правят или защото по-добре изглеждали с филтъра. Аз също чух такова изказване. Направете си извода сами.

3. Bottle lip plumper. Без значение от пола, всички се втурнаха да уголемяват устните си с вакуум от бутилка, а последствията бяха потресаващи - синини и рани.

4. Pokemon Go. Това вече си е чиста зависимост и не е единствената пристрастяваща игра.

Gaming-a – хоби или мания?!

21 век е векът на технологиите. Лесно достъпни, те позволяват да ги използваме и да се наслаждаваме на функциите на различните устройства и приложения. Но кога става прекалено и къде ние прескачаме тънката граница между употреба и злоупотреба.

Един от най-лесните начини да се привържем към устройство, приложение или игра, е да ни накарат да забравим за света около нас. Зависимостта към технологиите има много измерения. Може да се пристрастим към дадена социална мрежа като например Facebook, Instagram, Snapchat или Twitter до такава степен, че когато общуваме с другите да си представяме части от разговора като добър материал за туйт или гледайки храната си, да си мислим колко добре би изглеждала тя на профила ни в Instagram.

По мое мнение най-разпространената и често срещана зависимост е тази към видеоигрите. Без значение дали на компютър, Playstation, Wii или Xbox, видеоигрите определено са зарияващи и най-вероятно ще излъжте, ако кажете, че никога не сте играли или че не познавате поне един човек, за когото това е начин на живот. Gaming-a не е просто хоби, повечето хора го взимат на сериозно, а доста дори правят кариера и изкарват прехраната си от играене

на видеоигри.

Най-вероятно се досещате, разбира се, за лошите страни на Gaming-a. Най-вече пристрастяването, до което води. Изисква се внимание и много време. В зависимост от играта усвояването на умения и познаването на различните тактики е трудно, но в същото време не е ли точно това причината за зарияването? Желанието да научим повече, да се упражняваме и да ставаме добри ни кара да продължаваме, да минаваме нива и да изпитваме удоволствието от прогреса си в сравнение с началото, когато не сме умеели нищо.

За да може нещо да се нарече мания, ние трябва да го приемаме като страст или поне да е занимание, доставящо ни удоволствие, но никога не трябва да забравяме за реалния свят и не трябва да позволяваме на манията ни да излезе извън контрол. Да си зависим от нещо, да си завързан в окови, е робство. Нека бъдем свободни!

Виолета Антонова 9б

5. Филтърът куче в Snapchat. Предизвиквам ви да отворите га-

лерията си и да преброите всичките си снимки с филтър куче.

Пристрастяването е процес, който се развива с времето, а само с воля е трудно да се избавим от него. По-важното е да осъзнаем, че сме зависими и това ограничава възможностите ни, да помислим за бъдещето си, за себе си като независими и пълноценни хора.

Камелия Григорова 9б

Ако докато се разхождаш, си на лов... за покемони

Pokémon Go е безплатна игра за мобилни устройства, базирана на местоположението и разширена реалност, разработена от Niantic и публикувана от Покемон. Стира през юли 2016 г. за IOS и Android устройства. Първоначално достъпна само за устройства от САЩ, като поетапно се включват възможности за игра от цял свят.

Това бяха първите няколко реда от Уикипедия за играта, която обсеби ежедневието на целия свят - от своето обявяване досега. Същността на играта се базира на GPS системата на мобилните устройства. Това е и уловката. За да хванеш покемони - тези малки животноподобни същества, трябва всъщност да излезеш и да се разхождаш, почти като малоумен, и да ги откриваш.

Почти, не чак толкова евтин номер да подмамиш по-младото поколение да излезе от хралупата си. Браво! Карай децата да се социализират навън, с носовете си, забити в телефоните.

“Е, поне излизат!”, ви чувам как казвате. Да, излизат. И аз първоначално си мислех за това, че няма как да се свърши някаква глупост с тази игра. Нали е просто едно безобидно приложение, което има основателна причина да кара хората да спортуват. Да, ама не. Ня-

колко изследвания доказват, че в период от 10 дена се случват над 100 000 инцидента на пътя, по вина на минувачи и ***шофьори***, разсеяни от играта! Въпреки че дори само това е достатъчно лошо, става още по-зле с факта, че при доста от тези инциденти има и смъртни случаи. А първият такъв случай не стана на пътя, а в дома на един въоръжен човек. Джерсън Лопез де Леон беше застрелян и убит, когато нахълтал в къщата на един нищо неподозиращ човек, заедно с братовчед си, за да хване покемон.

Има и случаи, когато хора биват обирани на улицата, докато са

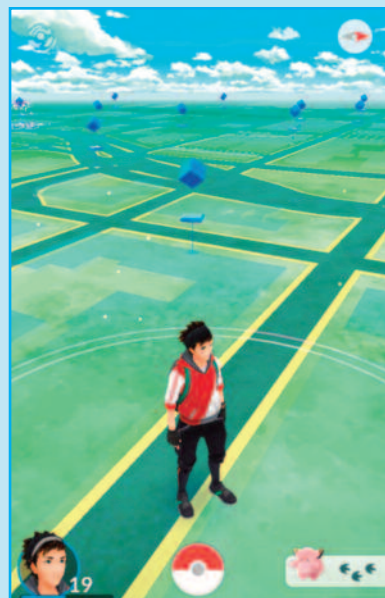
толкова разсеяни с играта, че дори не забелязват, че някой им бърка в чантата или че навлиза в опасна част на своето селище.

А защо хората са толкова обсебени от тази игра? Те са като зомбита, които се разхождат наоколо, причиняват инциденти, от време навреме ядат и се прибират, напompени от мисълта, че са хва-

нали Чаризард или Пикачу, даже може би са хванали “легендарен” покемон като Миулту! (Сарказъм)

Ситуацията е толкова зле, че издателите на играта включиха съвети за безопасност и молби играчите да се пазят в новите си актуализации.

Аз имам и няколко лични случая с играта, малко по-безобидни и хумористични, но пак опасни. Веднъж, както си ходех по улицата, гледам някакво момченце се движи и си гледа в телефона. Досега бях виждала толкова хора, които играят играта, за да знам, че и той също я играеше в момента. Както си ходеше обаче, се ***блъсна*** с чело напред в едно дърво. По-смешно ми стана от така шокираното му лице. Сякаш някой току-що му беше излял последния бонбон. Хората се притесняват, че много умират от катастрофи, а Pokémon Go върши

работа за отрицателно време. Нужно е по-малко от секунда, за да може животът на някого да рухне.

Но добрата новина е, че броят на играчите (и съответно инциденти) започва да намалява. Бавно, но решително играта губи своя фактор на интерес и скоро ще бъде един забравен летен спомен. Или така се надява Пътна помощ. Пазете се и спазвайте пътните знаци!

Виктория 8б

Да ядем ли сладко, или не – това е въпросът?

Специалистите

Какво е сладкото за вас – кратка радост за душата или опасен наркотик

Съвременната хранителна индустрия предоставя повече захар, отколкото човек реално има нужда. Скрытата рафинирана захар е нежелателна, а прекомерните количества могат да доведат до редица усложнения и здравословни проблеми:

- инсулинова резистентност и диабет тип 2;
- отслабване на имунната система;
- увеличение на риска от хронични болести;
- увеличение на триглицеридите;
- негативно влияние върху калциево-фосфорния баланс;
- наднормено тегло и затлъстяване;
- гъбични и бактериални инфекции;
- сърдечно-съдови заболявания;
- остеопороза;
- ускоряване процесите на стареене;
- чердробни увреждания;
- артрит;
- неспособност на организма да абсорбира важни минерали;

За щастие има начини, чрез които да намалим приема на захарта в менюто си.

Да се запознаем с процеса на разграждане на захарта

Основната причина да почувстваме глад и да искаме да ядем е спадането на нивото на глюкозата, която влиза в клетките. Глюкозата е важен източник на енергия за правилното функциониране на всички части на организма и най-вече за работата на мозъка. Повечето от храните могат да се превърнат, макар и частично, в глюкоза.

Излишъкът от кръвна глюкоза може да бъде превърнат на свой ред в мазнини и други складиран в организма запаси. Движението на глюкозата до или от кръвта се кон-

тролира от два хормона, които се произвеждат от панкреаса: инсулин и глюкагон. В началото на процеса на хранене, преди храната да стигне до кръвта, мозъкът изпраща сигнали до панкреаса да започне секрецията на инсулин. Инсулинът ускорява движението на глюкозата и другите хранителни съставки от кръвта до клетките, които се нуждаят от гориво, както например мускулите и нервите, както и до клетките, които складираят хранителни съставки като мазнини и други продукти.

По време на процеса на хранене смляната храна влиза в кръвта; инсулинът „раздвижва“ излишъка от хранителни съставки от кръвта до черния дроб или до мастните клетки. По този начин той задържа рязкото ускоряване на глюкоза в кръвта. По късно, след като вече сме се нахранили, глюкозата и хранителните вещества в кръвта започнат да намаляват, панкреасът намаля отделянето на инсулин и увеличава секрецията на глюкагон, който подпомага превръщането на складираните енергийни запаси обратно в кръвна глюкоза. Така протича процесът при здравите хора.

Не е нужно да спираме захарта, а просто да обърнем внимание каква част заема тя в хранителния ни режим и да подбираме внимателно източниците ѝ, защото има значение дали ще подсладите с чиста фруктоза, или ще изядете един плод. Има значение

дали ще изберете естествени подсладител (мед, кленов сироп), или бяла трапезна захар и синтетичните ѝ заместители.

Факт е, че в немалко храни има добавена захар

Тя не е такава, каквато естествено се намира в храните (плодове), а е рафинирана – осигурява повече калории и сладост, но без витамини и минерали (точно обратното - допринася за “ограбването” им от тялото).

За някои от тези храни могат да се намерят по-здравословни заместители

- в 100 г кетчуп има почти 22 г захари, а в 100 г доматиено пюре има 5 г захар.
- в лимонада на прах, разтворена с

вода, има 3.5 г захари на 100 г готов продукт. В домашна лимонада, направена със 100 мл пресен лимонен сок, има 2.5 г захари на 1000 г готов продукт.

- готовите подсладени кисели млека имат повече захар от необходимото. Тяхна алтернатива е натурално кисело мляко с добавени пресни плодове.

- в готовите мюсли, освен естествено захар от сушените плодове, има и немалко добавена захар. По-добър вариант е да ги замените с овесени ядки, в които - вие сами да сложите желани добавки: сушени или пресни плодове, семена, подправки.

- заменете сладките газирани напитки с равна смес от неподсладен плодов сок и естествена газирана вода.

- използвайте пресни плодове за междинни закуски вместо купешки вафли.

- опитайте алтернатива на купешкия сладолед, като си направите домашен сладолед от замразени плодове.

- вместо готови сосове или дресинг за салати, пригответе бързи домашни алтернативи.

Според учените препоръчителната дневна норма за прием на захар е: 6 ч. л. захар = 6 парченца шоколад от

блокче = 0,33 л сладка газирана напитка = 6 бонбона

Да ядем ли сладко или да не ядем - това е въпросът?

Истината е някъде по средата - не можем да избягваме захарта вечно. Дори без лъжичка мед, бучка захар или блокче шоколад, сладкото удоволствие в крайна сметка ни намира. Какво да правим в такъв случай? Отговорът е само един и се нарича планиране на вида и приема на въглехидрати. Приемането на храни с нисък гликемичен индекс през деня ни осигурява достатъчно енергия и допринася за намаляне на теглото. Последното е резултат на това, че ни кара да се чувстваме сити за по-дълго време. Храните с нисък гликемичен индекс освобождават захарите си бавно, карайки ни да се чувстваме енергични, а не изморени. Специалистите по здравословно хранене препоръчват и прием на пълнозърнести продукти, които забавят храносмилането, а проучвания доказват, че Омега-3 мастните киселини в рибата имат същия ефект.

За съжаление в днешно време става все по-трудно да се намира качествена храна, а индустрията ни залива с консерванти, подобрители и рафинирана захар. Ако обръщаме повече внимание върху това, какво ядем, ще си осигурим значително по-пълноценен живот.

Антония Александрова

Гледна точка Любовта и доверието са най-доброто лекарство за зависимостите

Често чуваме около себе си недотам ласкави думи за днешното поколение, за нас. Тези, които ги изричат, са и нашите родители, забравяйки колко много се е променил животът в последните, нашите години. Но да оставим това настрана. Всеки е бил тийнейджър и се е изкушавал от забраненото, то си е в природата на човека. А за самите нас преходът от безгрижния свят на детството към действителната реалност на света на възрастните е нещо ново и трудно. Искам да наблегна на евентуалните проблеми, с които неминуемо се сблъсква всеки един от нас.

Алкохолът: Според много родители алкохолът е непрепоръчителен, няма спор за това, и те не позволяват на децата си да го употребяват. Но моите родители предпочитат да опитам въкъщи, докато съм под непрекъснатия им контрол, за да може да се избегне напиването на публични места, а и не само. Всички знаем, че спиртните напитки освобождават задръжките, притъпяват комплексите, но когато човек не е опитвал никога, се стига до грозни и опасни поведения. Всеки от нас така или иначе ще опита, но по-добре да е с родителите си.

Наркотиците. Всички изпадат в истерия, когато чуят думата и се хващат за нея. По-притеснителното е обаче, че детето има склонност да „бяга“ от реалността, което би било предпоставка да търси и други зависимости, последиствията от които със сигурност ще са сериозни.

Интернет зависимостта: Това е

доста нов и съществен проблем. Тук ще кажа, че не съм съгласна с всички родители, които обвиняват децата си, че прекарват много време пред телефони, лаптопи, таблети и конзоли. Нека първо се замислим в какъв свят живеем, как всеки ден се усъвършенстват телефоните и компютрите и как самите технологии ни притискат да ги използваме. Надявам се, че родителите ни ще се научат да не сравняват тяхното детство с нашето, защото те са несравними, а след това да спрат да ни обвиняват за ежедневието, от което няма как да избягаме.

Оценките: Смяе да кажа, че и училището е претърпяло известни промени във времето. Оценките?! Всеки от нас е крил оценки не защото са слаби, а за това, че не знаем как да съобщим на родителите си. И с това много бързо се свиква. Съветвам всички ученици да не крият оценки, защото е по-добре въкъщи на спокойствие, от-

колкото на родителска среща родителите ви да разберат за неприятните бележки. От личен опит ви споделям, че малко шоколад, поднесен с бележника, смекчава положението.

Идеята на моята статия е не да уча учениците и родителите на нещо ново, а да наблегна върху евентуалните проблеми на всяко дете. На родителите ще кажа да търсят контакт с детето си, да общуват, след което то само ще споделя притесненията си. А не само да ни съдят за мнението или постъпките ни, защото всеки се учи от делата си, да ни оставят да придобием и личен опит. Да не ни сравняват с някои други деца, обикновено по-добри от нас. Според мен най-важното правило в една силна връзка между дете и родител е и двете страни да показват ежедневно любовта и доверието си един към друг.

Йоана Кирилова 10м

Какво представлява интернет манията?

Това е психично заболяване, проявяващо се в неустойчиво влечение към интернет, което има пагубен ефект върху пълноценността на човешкия живот.

Интернет зависимостта е изключително съвременен проблем, който засяга главно младите хора. В наше време е сложно да си представим днешния човек без компютър и интернет. Откритието им взриви живота на човечеството и измени разбирането ни за информационни технологии веднъж завинаги. Но заедно с огромните преимущества се сбихме и с множество проблеми. Много е сложно да се улови границата - докъде интернет ни служи и от кое място нататък ние се превръщаме в роби. Имунитет от това заболяване няма. Затова единствения начин да предпазим себе си и близките си е да реглантираме присъствието си в мрежата и да прекарваме колкото се може по-малко време пред компютъра. Зависимите от интернет

смятат, че едни от най-привлекателните особености на мрежата са анонимност, достъпност, безопасност и простота на използване. По степен на откъснатост от реалността интернет-зависимостта много напомня влечението към хазартните игри, алкохола или наркотиците. В допълнение към тежка психологическа зависимост, интернет зависимостта се отразява на пациента и на биохимично ниво. Механизмът на

физическа зависимост се основава на отделяне на вътрешни “наркотици” от самия организъм (адреналин, ендорфини). Тяхното отделяне се стимулира от виртуалните преживявания, които са невъзможни в реалния живот. При болните в началото на лечението се наблюдава своеобразна криза. Без съмнение пълното възстановяване изисква да се премине през всички етапи: локализация, възстановителен курс и социална адаптация.

Статистически портрет на интернет зависимия:

80% от хората, склонни към потапяне във виртуалната реалност, имат проблеми със самооценката. 20% пренебрегват достойнствата си.

40% имат нереална и неясна представа за себе си и своето място в живота.

20% оценяват своята “независимост” като прекомерна, което се явява признак за изолация и проблеми с комуникацията.

Днес около 10% от потребителите в целия свят са интернет-зависими.

Вие в коя категория сте?

Сесилия Николова 12з

Част сме от световната седмица на четенето

На 10 октомври третокласниците от нашето училище проведоха час по четене заедно, с което откриха световната седмица на четенето. Събитието беше открито от госпожа Цветомира Стойчева - класен ръководител на 3б клас. Тя приветства децата и им благодари, че са се отзовали на поканата да проведат един учебен час заедно. Всички прочетоха приказката на Ханс Кристиан Андерсен „Храбрият оловен войник“. След като приключи общото четене, децата бяха разделени в групи и им бяха поставени интересни задачи, свързани с четенето. Победители

света?

„Книгата ни дава знания за света, учи ни на доброта, учи ни на обич към живота, помага ни да сме по-добри, по-умни и по-смели“ - Йоана 3а клас;

„Книгата разкрива на децата колко интересен и красив е светът“ - Кристин 3б клас;

„Книгите са едни от най-добрите ни приятели. Те ни дават безценни съвети и знания“ - Борислава 3в клас;

„Книгите дават безценни знания на нас, децата, просветляват ни и ни дават възможност да разбираме света около нас по-добре и

мръсни ръце, защото и аз обичам да съм чиста и хубава!

2. Не драскай по мене с мастило, молив или нокът, защото ще ме задушиш!

3. Не ме хвърляй разтворена с листовите върху масата или пода! Помисли си какво ще ти бъде, ако си на моето място!

4. За да означиш мястото, до което си прочел, не прегъвай листата, а сложи разделител, за да мога и аз да си почина!

5. Помисли, че след като съм услужила на тебе, трябва да ида и при други деца.

6. Може би някога пак ще се срещнем и тогава ще ти бъде мъчно да ме видиш изцапана, измачкана и парцалива.

7. Помогни ми да си остана здрава и чиста, а аз ще се помъча да ти бъда пак полезна!

Уважаеми малки и големи ученици, ние сме убедени, че човек е истински свободен само когато чете. Последвайте примера на третокласниците! Четете всеки ден и нека това стане полезен навик за всеки от нас!

Иван Жунтовски 10м

бяха Ана и Ния от 3а, Николай и Кристин от 3б и Йвайла от 3в клас. Децата заедно рецитираха стихотворенията „Обич“ от Дора Габе и „Другари“ от Леда Милева. Защо книгата е прозорец към

да виждаме различните му страни.“ - Ерик 3г клас;

В края на часа децата прочетоха молбата на книгата. Прочетете я и вие и я запомнете:

1. Моля ти се, не ме пипай с

МАЛЪК КОМЕНТАР

Попитахме най-малките дали знаят кои са народните будители и какво правят те! Ето какво ни отговориха:

Анджела

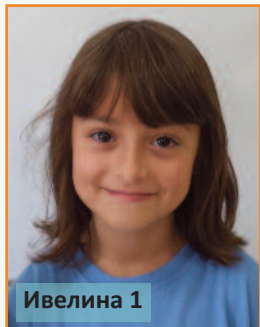
Антония

Даниела

Десислава

Ивелина 1

Анджела: Създали са азбуката!

Антония: Спасяват България!

Даниела: Не знам!

Десислава: Те бродят!

Ивелина 1: Написали са стихотворения!

Ивелина 2: Те са Христо Ботев, Васил Левски и Паисий Хилендарски!

Максим: Те будят хората!

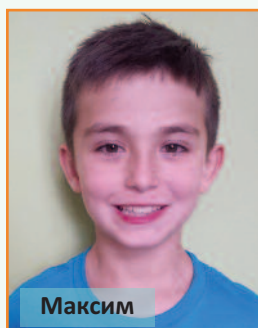
Сава: Те са хора!

Цветомила: Правят добро!

Иван Жунтовски 10м

Ивелина 2

Максим

Сава

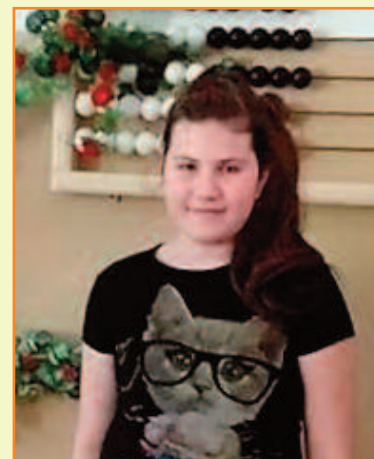
Цветомила

Нашето хоби

Момичето, което не се страхува да държи шпагата

Фехтовката е един немного популярен спорт, особено сред момичетата. Тя представлява вид борба, обикновено между двама души, в която се използват различни оръжия. Спортът датира още от 13-и век, за което свидетелстват множеството запазени и до днес фехтовални книги, трактати и изображения. В края на 20-и век фехтовката се включва и в програмата на Олимпийските игри.

Този вид борба се оказва изключително интересно занимание за нашата ученичка Кармен Николова от IVг клас. Тя практикува спорта от една година. Идеята да се запише била на майка ѝ, но тя я приема с радост. Преди това не се е занимавала със спорт и смята, че ще бъде забавно. Кармен споделя, че фехтовката е трудно начинание, за което се изисква много упоритост. Тренировките са интензивни, затова тя полага много труд и влага голяма доза смелост. Упражнява се три пъти седмично, но това не ѝ пречи да бъде отличничка в училище. На първото си състезание била уплашена, но бързо преодолява страха си със силно желание

за победа. Кармен споделя, че боли, когато те докосне шпагата на опонента, но това е мотивация да отвърнеш на удара и да отбележиш точка. Според нея не трябва да се срамуваш, че си загубил, а трябва да се корииш, че не си тренирал достатъчно.

На 18 септември Кармен участва в състезание заедно със своите съотборници от клуб „Спартак“, на което се класира на пето място. Тя е сигурна, че ще продължи да се занимава с фехтовка. Ние ѝ пожелаваме много успехи, а защо не и олимпийски златен медал.

Магдалена Минкова 11б

Докъде води любопитството?

Красимир Петков от 8м клас има интересно хоби. Ако успее да ви зарази, ще бъдем доволни. Но ако просто събуди вашето любопитство, ще бъдем щастливи.

- Разбрах, че си посветил лятото си на новото си хоби, ще ми разкажеш ли повече?

- Да, занимавах се около два месеца с археология. Търсех вкаменелости на организми, живели преди милиони години.

- Защо ти харесва да го правиш?

- Любопитен съм какво и как е живяло преди толкова много време и затова проучвам и се интересувам. Също ми е интересно и как се е зародил животът на земята.

- Какви са по-интересните ти находки?

- Главоноги и брахиоподи, а брахиоподи са водни безгръбначни животни.

- Откъде се вдъхнови, за да започнеш да го правиш?

- Главно от учебници и енциклопедии. Оттам разбрах за тях и започнах да проучвам.

- Обмисляш ли да се занимаваш с това и в бъдеще?

- Да, искам, интересно ми е и ще продължа да го правя.

Християна Тасева 8з

Не пропускайте да разгледате есенната изложба на учениците от 5, 6, 7 и 8 клас!

ЗАБАВНО

ТЕСТ

Подреди пристрастията си – книгата, телефона, приятелите?!

1. Когато се прибереш вкъщи след училище:

- а) започваш на учиш;
б) излизаш навън с приятели;
в) взимаш телефона си и влизаш във Facebook.

2. Коя игра предпочиташ?

- а) шах;
б) monopoly;
в) color switch.

3. Кое избираш?

- а) учебника по химия;
б) любимата книга;
в) телефона.

4. В междучасията:

- а) преговаряш урока;
б) говориш си с приятели;
в) преглеждаш си известията.

5. Ако беше на безлюден остров и можеше да вземеш със себе си само едно нещо, то щеше да е:

- а) книга със заглавие „Как се оцелява“;
б) приятел, за да не ти е скучно;
в) много ясно, че телефона ми.

Най-много отговори А:

Ти определено си избрал книгата, обичаш да четеш и си отличникът на класа. Но внимавай, защото понякога това може да подразни хората около теб и да си навлечеш много проблеми!

Най-много отговори Б:

Ти избираш приятелството. Това за теб е на първо място, ти също обичаш да прекарваш времето си във Facebook, но едновременно с това си и доста добър в училище! Продължавай все така!

Най-много отговори В:

Ти си обсебен от техниката! Повечето време прекарваш с телефона и забравяш да общуваш! Замисли се откога не си излизал с приятели и не си чел книга! Вземи се в ръце и остави телефона на заден план!

Иван Жунтовски 10м

Смях от класната стая

В училище на последния чин играят карти. Учителят прибира картите и наказва учениците. След края на часа учителят ги пита:

- Разбрахте ли защо ви наказвах?
– Да – отговаря най-смелият – не трябваше да цакам с попа.

Учителка изпитва ученик.

– Разкажи урока!

Ученикът мълчи.

– Кажете поне заглавието на урока!

Ученикът мълчи.

– Какъв предмет учим сега?

Ученикът мълчи. По едно време от

задния чин се чува глас:

– Лелееее! Тая го разхожда из целия материал!

...
Какви болести може да пренася водата? - пита учителка по биология.

– Морска болест, госпожо.

...
– Господине, свободни ли сме? - пита ученик в края на час по история.

– Да, още от 1878г.

Йоана Кирилова 10м

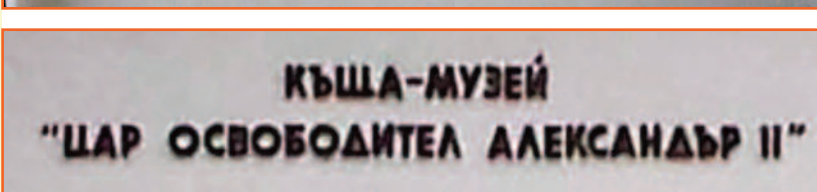
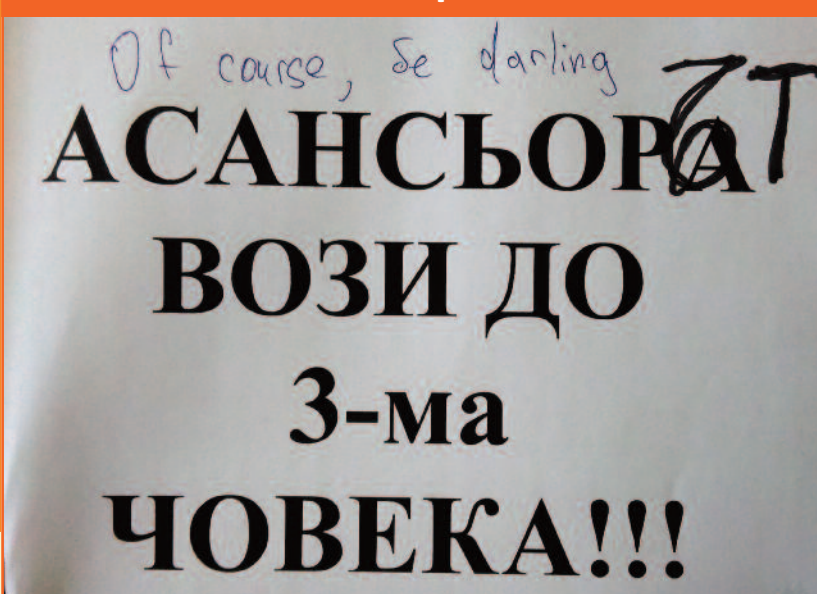
Любопитки

1. В Антарктика има само два банкомата, от които само един работи.
2. Електрическият стол е изобретен от зъболекар.
3. Млякото на хипопотама е розово.
4. Бананите са слабо радиоактивни.
5. Охлювите могат да спят 3 години.
6. Първоначалният замисъл на бърбъл фолиото е да служи за тапети.
7. Комарите имат 47 зъба.
8. Поповите купа, изобразени на картите, са единствените от 4-те бои без мустаци.
9. Ако дъвчето дъвка, докато режете лук, няма да ви сълзят очите.
10. „Титаник“ е първият кораб, използвал SOS.
11. На мъжките ризи копчетата са разположени отляво, а на женските отляво.
12. Всеки път, когато кихаме, умира около стотици мозъчни клетки.
13. Ноктите и косата на човек продължават да растат и след смъртта му.
14. Марката „Colgate“ пасти за зъби, преведена от испански език, означава „иди и се обеси“.
15. Камшиците издават силен звук при размахване, защото именно техният връх се движи по-бързо от скоростта на звука.

Иван Жунтовски 10м

Открийте грешката!

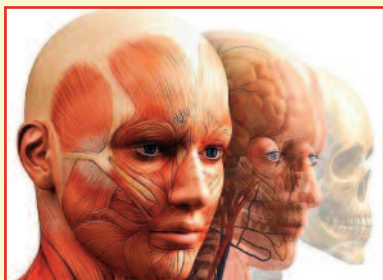
А има ли грешка?!

ЗНАЕТЕ ЛИ...

10 интересни факта, свързани с човешкото тяло

1. Най-силният мускул в човешкото тяло е езикът.
2. Ако окото беше камера, щеше да е с 576 мегапиксела.
3. Около 18 милиона души са родени на вашата дата.
4. Най-бързо растящият нокът е на средния пръст.
5. Човешката кихавица излиза със скорост 120 км/ч.
6. 78% от кръвта е вода.
7. Невъзможно е да кихнеш с отворени очи.
8. Женското сърце бие по-бързо от мъжкото.

9. Около 2,5% от момичетата преминават през тежка депресия.
10. Звукът, който чуваме в рапана, е ехото на кръвта, която пулсира в ухото ви.

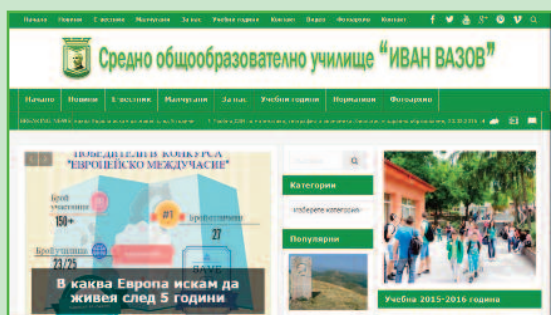
Иван Жунтовски 10м

www.sou-ivanvazov.eu

Актуална информация за училищния живот, предстоящи събития и конкурси, пробни зрелостни изпити

Богат фото- и видеоархив

Статистика на средния успех на учениците в съпоставка с изминали години.

ПРЕДИЗВИКВАМЕ ВИ!!!

Най-голямото число, до което е възможно да се брои на глас без прекъсване, е 122 312. Вие можете ли да подобрите този световен рекорд? Ако успеете, съобщете ни, ние със сигурност ще го проверим и отразим!

Иван Жунтовски 10м

НОВИ ЗАГЛАВИЯ

Ето най-новите книги на пазара, надяваме се някоя от тях да ви заинтригува!

Хари Потър и прокълнатото дете

Дж. К. Роулинг, Джон Тифани, Джек Торн

Докато Хари се бори с миналото си, което все още го преследва, неговият най-малък син Албус се опитва да приеме тежестта на семейно наследство, което никога не е искал. Докато минало и настояще застрашително се сливат, баща и син ще научат неудобната истина, че тъмнината често идва от най-неочаквани места

Изкуството да бъдеш мързелив

Емил Конрад

Изкуството да бъдеш мързелив е нещо, в което всички сме добри, стига да му се отдадем... В книгата ще откриеш съвети за оцеляване в училище, улесняващи живота, идеи, ин-

струкции как да си направиш музикална колонка, споделен опит от Емо и забавни предизвикателства. А, и... Забравихме да споменем, че всъщност изданието има двама автори! Силвето също се включва с наръчник за перфектното селфи и списък с любимите си неща, а всичко това е представено със забавни илюстрации и място, предназначено само и единствено за теб. Точно така, автор на книгата си и самият ти! Споделай, допълвай и дай воля на въображението си!

Бляскавият двор

Ришел Мийд

Аделейд, младата графиня на Ротфорд, е поставена пред избор – да спаси семейството си от разоряване, като се съгласи на натрапен брак и бъде без шанс за промяна, или да избяга, оставяйки целия си предишен живот зад гърба си. Вярна на несломимия си дух, Аделейд разменя мястото си с това на личната си прислужница, което я отвежда сред лъскавите коридори на Бляскавия двор.

Иван Жунтовски 10м

Кои са новите ни осмокласници?

Решихме да им кажем „Добре дошли!“ с усмивка...

Те сами се представиха пред наш репортер – ако искате да ги разпознаете, решете гатанките! А след това, като узнаете тяхното хоби, интереси и предпочитани занимания, възможно е да откриете и нови приятели!

86 клас

Момиче 1: Аниме да гледа на английски тя обича.

Момиче 2: Душа на компанията е тя, хип-хопа и волейболът са ѝ в кръвта. Обича със смеха си да експериментира, докато на компютърна игра умира.

Момиче 1: От „Охота и rybalka“ неговите съвети слушат, а в свободното си време с Илиан Недев си гука.

Момиче 3: С перото тя е най-добрата, а с котката си на английски смята.

Момиче 4: В школата по рисуване се занимава, с големите си сини очи омайва.

Момиче 5: С една глава над всички тя се извисява, а когато се качи на ролерите, още по-висока става.

Момиче 2: Обича той да си измисля, а ако трябва да е весело, на него се разчита.

Момиче 6: С визия типична скърца в клас като вратичка.

Момиче 7: С грима си тя се отличава, а с добродушието си пленява.

Момиче 3: Две думи: FIFA 2017.

Момиче 8: Футболистка е голяма, да я спреш ти няма.

Момиче 9: Да рисува тя обича и с кучето си все да тича.

Момиче 10: Спортни танци играе и на всички да помогне желае.

Момиче 11: Само шопинг тя

практикува, с касиерките редовно се ръкува.

Момиче 4: Футболът му се отдава, очаквайте го на Световното да вкарва.

Момиче 12: Въпреки уроци многобройни, тя успява и на брат си да помогне. С къдрата си коса се отличава.

Момиче 13: Гръмогласна и красива, със смеха си тя ви „скрива“.

Момиче 14: Танцува тя умело и мнението си защитава смело.

Момиче 15: Танците са ѝ в кръвта, а Пламен и Иво – все във ума.

Момиче 5: По ФВС не можеш да го биеш, а гълъба му не можеш да откриеш.

Момиче 16: Само уникалното ѝ име да ви кажа, всички ще се сетите коя е.

Момиче 17: В Американския университет да учи тя желае, с танци и изкуство всички да омае.

Момиче 18: На танца е кралица, волна като птица.

Момиче 19: Сред мажоретките певица най-добра е, със слушалките навсякъде и тя е.

Преслава 116

8и клас

Момиче 1: Във фитнеса тя все спортува, но и волейбола не пропуска.

Момиче 1: С математиката го не бива, пък и с училището – също, но пък харизма има.

Момиче 2: Много на компютъра играе и докато играе, метъл слуша.

Момиче 2: Височината ѝ е сила и волейбола тя разбива.

Момиче 3: Катерач е той недостижим, но пък в час – бърборко нетърпим.

Момиче 4: На двата полюса е той – хем Queen си пее, хем

Фики слуша.

Момиче 3: Да ви размива успява и на Metallica и Ashes remain всички албуми притежава.

Момиче 5: Вафли с кисело мляко яде, докато на колелото плете.

Момиче 6: Когато на телефона не играе, все за сън мечтае.

Момиче 4: По книгата в ръката ще я познаеш, ще ти помогне с каквото пожелаеш.

Момиче 7: Нисичък човечец с хумор, който доста си поспива, родом от Испания.

Момиче 8: Ъм... „Cancer“

Момиче 5: Шестте си котки да рисува тя обича, докато му-

зика си тананика.

Момиче 9: Музиката му е любима, но и в час обича да поспива.

Момиче 10: Колекционер на самолети, който 24/7 е пред компютъра.

Момиче 6: Федербал играе и с усмивката си сияе.

Момиче 11: Многознайкото на класа е той, всички го обичат и за новия албум на Metallica на него разчитат.

Момиче 12: Позитивен е като всяко число на четна степен, с математиката е приятел вечен.

Момиче 7: Брекети са неразделна част от нея, а около нея – все забава някак става.

Момиче 13: В шегите и във височината няма равен, а футболът му е приятел верен.

Момиче 14: С бокс се занимава, в Америка ще заминава.

Момиче 8: С кучето обича да играе и желае Дилън О'Брайън да омае.

Преслава 116

Уважаеми читатели!

Ще ви представим и останалите осмокласници – очаквайте! Ако някои други класове имат интересни идеи и искат да се представят като общност и да разкажат за себе си – знаете как да ни откриете. Пишете ти на el_vestnik@abv.bg! Ние ще ви помогнем и ще се радваме и други да узнаят за вас!

Станете автори в Коледния брой

Напишете ни своето писмо до Дядо Коледа

Изпратете весели снимки от училищния живот в междучасията, от игрите ви на двора

Продължавайте да търсите грешки навсякъде около нас в града ни – в рекламни надписи, указателни табели, учебници ...

Дайте своята идея за това, какво искате да прочетете в броя

Редакционен екип

Мерилин Писина, Преслава Кръстева, Габриела Гагова, Иван Жунтовски, Йоана Кирилова, Магдалена Минкова, Виолета Антонова, Камелия Григорова, Християна Тасева, Миглена Бурова, Илейн Иванова

Предпечат – Йончо Йончев

Консултант – Радинка Иванова

гр. Плевен ул. "Иван Вазов" №46, тел.: 064/822 280

el_vestnik@abv.bg; sou-ivanvazov.eu

Броят е редакционно приключен на 31.10.2016г.

Издава: ЛАБЕЛ ООД - гр.Плевен

Предпечат: FFDprepress.com

Печат: FFDprint.com

Хартия: www.ema-bg.com

Тираж: 1000

